

[Viggo Hauch.]

Den principielle betragtning, der ligger til grund herfor, falder helt sammen med det, mit parti mener skal være normen for sådanne tilskud, og det er i høj grad medvirkende til, at jeg her på mit partis vegne kan give tilslutning til lovforslaget.

Ole Bjørn Kraft: Da dette lovforslag var til første behandling her i tinget mødtes det med almindelig sympati, og det har da også vist sig under forhandlingerne i udvalget, at det har været muligt at nå frem til fuldstændig enighed om lovens bogstav og den ånd, i hvilken den skal administreres.

Det har under udvalgsforhandlingerne for os alle, tror jeg, været opmuntrende at se den meget store interesse, som man de steder, hvor disse landsdelsorkestre eller byorkestre er blevet opbygget, har vist lovforslaget, og det har været nyttigt for udvalget at modtage de mange deputationer, fordi det har givet os et nødvendigt og nyttigt indtryk af, hvad disse orkestre betyder for befolkningen, hvorledes orkestrene hidtil er blevet administreret, og hvad de venter sig af fremtiden.

Jeg vil gerne sige, at det samspil, som der her har været mellem folketinget og befolkningen, egentlig burde findes langt oftere, end tilfældet er. Jeg tror, det ville være godt, om der kom flere deputationer, når vigtige lovforslag eller lovforslag vedrørende bestemte områder var til behandling; man ville da have lejlighed til at skabe en mere direkte kontakt mellem befolkningen og folketinget, således som vi har haft det her.

Jeg er af den opfattelse, at folketingsudvalgets betænkning, således som den nu foreligger, og som den er tiltrådt af den højtærede undervisningsminister, i så stor udstrækning som overhovedet muligt må være bestemmende for retningslinjerne for lovens administration, og jeg håber og tror, at de synspunkter, som er nedfældet i betænkningen, også vil være tilfredsstillende for orkestrene.

Der er en ting, jeg til sidst gerne vil fremhæve, og som også har fundet udtryk i betænkningen og i flere taler: at orkestrene aldrig må miste den nære forbindelse med det sted, hvor de virker; de må stadig væk

— også efter dette lovforslags gennemførelse, hvorved de betydelige statstilskud derved er sikret dem for en lang årrække — bæres frem af befolkningens tilslutning og interesse, og denne interesse må, som det også hidtil i høj grad har været tilfældet, give sig udtryk i de tilskud, som ydes til orkestrenes liv både fra privat side og fra kommunalbestyrelsernes side.

Disse orkestre må aldrig blive alene statsorkestre eller i alt væsentligt statsorkestre; der må være et nøje samspil mellem statens tilskud og den lokale befolknings ydelse. Det er et spørgsmål, om det forhold, som nu er tilvejebragt imellem, hvad staten vil give, og hvad kommunerne skal yde, er fastsat helt rigtigt, hvis orkestrene skal udbygges til deres fulde størrelse, den størrelse, som man tænker sig. Men det må fremtiden afgøre.

Jeg er glad for bemærkningerne i betænkningen om frigørelsen af midlerne fra Den kulturelle Fond og Tipsfonden til andre kulturelle opgaver.

Denne lov mener jeg i det hele taget kan blive et betydningsfuldt bidrag til forståelse og til styrkelse af det kulturelle liv, også uden for hovedstaden, og ud fra disse synspunkter giver det konservative folkeparti sin fulde tilslutning til lovforslaget, som det nu foreligger for os.

Helge Larsen: Jeg vil gerne yde mit bidrag til den tilfredshedens symfoni, der har lydt her i dag, ved at takke for udvalgsarbejdet og for de tilsagn, der er givet i betænkningen.

Iver Poulsen: Desværre har mit parti på grund af sin lidenhed jo ikke haft adgang til de henvendelser, der er kommet fra forskellige byer og orkestre til det nedsatte udvalg; men vi er glade ved den betænkning, udvalget har afgivet, og som vi så må støtte os til.

Så vidt jeg kan se, er det foreliggende lovforslag udtryk for en vågnende forståelse af, at der også ude i provinsen findes kulturelle faktorer og kulturelle kræfter, som man ikke blot retfærdigvis, men også i samfundets interesse må yde en berettiget støtte. Ikke mindst inden for musik-